

In het ziekenhuis en toch naar school

Als een kind voor langere tijd in het ziekenhuis ligt, is elke balans verdwenen, want naast de ongerustheid om de gezondheid, is er natuurlijk ook de zorg om het missen van school. Gelukkig kunnen kinderen in universitair medische centra, ondanks hun opname toch naar school. Hoe dat kan, zag Crohniek met eigen ogen in het Wilhelmina Kinderziekenhuis in Utrecht.

‘Van groep één tot en met groep acht en van de Duitse naamvallen tot scheikundeformules, de WKZ School kan het allemaal aan’, vertelt een trotse Adri van Bochove, één van de tien consulenten van de Educatieve Voorziening. Samen met haar negen collega’s biedt Van Bochove onderwijs op maat aan kinderen die vanwege hun ziekenhuisopname, vanaf vijf lesdagen onderwijs kunnen krijgen. ‘Ook al zou je in eerste instantie denken: moet dat kind nou echt naar school, het heeft al genoeg aan zijn hoofd. Het blijkt in de praktijk dat de meeste kinderen het juist fijn vinden dat zij aangesproken worden op hun gezonde deel. Het is al vervelend genoeg als je ziek bent. Als je dan ook nog behoorlijk achter komt te liggen met

schoolwerk, of erger nog, je blijft zitten, is het fijn dat wij er voor het kind zijn en onderwijs kunnen blijven geven. De meeste kinderen zijn zelfs heel gemotiveerd en kijken uit naar het dagelijkse uurtje les.’

Achterstanden

De WKZ School heeft een paar echte schoollokalen. Voor de kleuters een lokaal met een poppenhoek, zandbak en veel speelgoed, voor basisschoolleerlingen en middelbare scholieren ieder een eigen lokaal met bijpassende materialen. ‘Kinderen krijgen in principe les in een van de lokalen, of als het handiger voor het kind is, bij hem of haar op zaal.’ Voordat er lesgegeven kan worden, zorgen de consulenten ervoor dat zij in het begin van een ziekenhuisopname contact krijgen met de leerkracht of mentor van het kind. ‘Wij bespreken hoe wij het beste met het kind aan de slag kunnen en wat de eventuele achterstanden zijn. En wij zorgen ervoor dat wij de eigen schoolboeken en -schriften van het kind krijgen.’

Op maat

‘Kinderen krijgen onderwijs op maat, meestal individueel. Hierdoor ontstaat er ook echt een band met het kind.’ Volgens Van Bochove is het belangrijk om goed naar het kind te luisteren en aan te

Adri van Bochove:
‘Kinderen krijgen onderwijs op maat, meestal individueel.’

voelen tot hoever je kunt gaan. Soms lukt het maar een half uur, maar meestal maken we het uur vol. De laatste vijf minuten is er tijd voor ontspanning met Galgje of Kinderlingo. Van Bochove geeft les aan basisschoolkinderen. Zij focust hierbij vooral op de hoofdvakken zoals rekenen, taal, spelling en lezen. ‘Omdat we dagelijks maar een uur hebben, gaan we wat sneller door de stof. Dus in plaats van vier sommen uit een bepaald rijtje, doen wij er twee. Kinderen hebben hierdoor het gevoel dat ze opschieten.’

Van Bochove: ‘Ik ben dan wel niet de echte juf van het kind, maar ik word het wel een beetje.’

Eindexamen

Alle leerlingen die thuis naar een school gaan krijgen onderwijs. Middelbare scholieren maken ook huiswerk als het past in hun vaak drukbezette dag. Ook krijgen leerlingen toetsen, wat altijd in overleg gaat met de school. ‘Er zijn kinderen die het belangrijk vinden een spreekbeurt te geven, ook dat kan. Middelbare scholieren kunnen zelfs in het ziekenhuis eindexamen doen. Wij zorgen voor een aparte ruimte waar de eindexamenkandidaat en de gecommitteerde kunnen zitten.’

Bevlogen

De rol van de consulenten beperkt zich niet tot lesgeven. ‘We geven ook informatie, advies en begeleiding aan de school en de ouders van elke leerling. Het is fijn voor het zieke kind dat er contact is met de klas (kaarten, skypen, bezoeken enzovoort).’ Als een kind weer naar huis mag, blijft er contact

met de school en ouders van het kind. ‘In een eindverslag staat precies welke lessen het kind heeft gehad en wat de stand van zaken is. Wij bellen ook na om te kijken hoe het gaat en vragen of ouders of leerkrachten nog tegen bepaalde problemen aanloopt.’ Van Bochove vertelt bevlogen over haar werk. ‘Het is prachtig om het positieve effect van onze inspanningen te zien. Wij zijn voor de kinderen een welkome afwisseling in hun dagelijkse ziekenhuisstructuur. Bovendien, het is mooi dat wij het gezonde deel van het kind aanspreken, waardoor kinderen het gevoel krijgen dat zij iets van thuis ook gewoon in het ziekenhuis voortzetten. We halen kinderen letterlijk uit het isolement van hun ziekte. Ik ben dan wel niet de echte juf van het kind, maar ik word het wel een beetje.’

Bob Schouten (10), zit in groep 6 en heeft colitis ulcerosa. Afgelopen december lag hij bijna een maand in het ziekenhuis en ook nu ligt hij er langer dan een week. ‘Toen ik na de kerstvakantie weer terug kon naar school, was ik dankzij de lessen in het ziekenhuis zelfs verder dan mijn klasgenoten’, vertelt Bob trots. ‘Als het morgen beter gaat, ga ik in de rolstoel naar het klaslokaal beneden. Het is fijn om even weg te zijn.’ Natuurlijk mist Bob zijn vrienden van school, maar ze sturen gelukkig wel mooie kaarten en hij spreekt hen via Hyves, MSN en aan de telefoon.’ Bob vertelt ten slotte wat hij leuk vindt aan de lessen in het ziekenhuis: ‘Mijn boeken zijn dezelfde als op school. Het is lekker rustig om in je eentje les te krijgen en als ik een vraag heb, krijg ik meteen antwoord.’

Meer informatie:

www.hetwkz.nl en www.ziezon.nl

‘Het is lekker rustig om in je eentje les te krijgen.’

